

Е добръ, чада мои! като гледате небеса та, звѣзды те, слънце то, което свѣте съ великъ свѣтлостъ; земля тѣ, коя то е покрита съ изобиліе, подобно казвайте: Сички те тѣ вещи не можеха да са ѿ самосебе си направатъ, человекъ не можеше да ги направи; прочее има нѣко СЪЩЕСТВО всеилно, което ги е направило: това същество е, чада мои! сѣщій Богъ, Творецъ на сичко то, що то са въ свѣтатъ намѣрѣва.

Богъ е прочее отецъ нашъ; но той е отецъ чадлюбивъ, и такъвъ що то непрестанно за насъ промислава, и за една минута не става да бъдимъ за себе; той ны проважда сакій день свѣтлостъ, коя то насъ освѣтлава, и хлѣвъ, съ кого то са хранимъ. Обаче какво иска ѿ насъ онъ за такива и толкова благодаренія? той иска, да Го убичами, ахъ! чада мои! колко бы неблагодарни были и повинни акъ престоповахми нѣговите заповѣды, и не правихми по волѣ тѣ мѣ, и не прѣимахми въ сърдце то си онова що то той ище. Ныя сичко то що имамы ѿ него Го прѣимами. Зато смы длѣжны къмъ него да приносимъ ми умныте наши чувства, и сърдечна тѣ си любовь.

С В Ѣ Т Ъ.

Съ има то, свѣтъ, шзначава са сичко то онова, което е, и постои или съществѣва: сирѣчь, слънце то, звѣзды те, земля та, въздухатъ, съ една рѣчь сичко то, що то гледа наше то око въ небесны